

[Hans Hansen (Rørby).]

at dette kan ske, end at forhindre, at der skabes et saadant Monopol, som dette lille Lovforslag tilsigter. Jeg kan derfor ikke se, at det er rigtigt, at man helt forflygtiger denne Fortrinnsret, som jeg finder er den eneste Mulighed for, at der kan holdes Udveje aabne for en Konkurrence.

Det lyder desuden, som det blev fremført af det ærede Medlem Hr. Pürschel, ganske fantastisk, naar det er anført i Bemærkningerne, at Mr. Ravlin paa Grund af Ukendskab til det danske Sprog til Dels har misforstaaet Lovens Indhold. Det plejer at være saadan, at naar store Forretninger afsluttes, saa er alle den Slags Misforstaaelser paa Forhaand udelukket. Man plejer ikke at handle halvt i Blinde, naar det er store Pengeinteresser, der staar paa Spil. Og naar det ligeledes er anført i Bemærkningerne, at Ministeriet derhos maa befrygte, at andre kapitalstærke Personer eller Firmaer ikke vil indlade sig paa at efterforske, saa beror dette udelukkende paa, hvilke Muligheder der er til Stede nu og i Fremtiden, og der kan ske saa meget paa 50 Aar. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Statsminister, om der er gjort Forsøg af Ministeriet, eller om man har faaet Tilbud fra anden Side, eller hvilken Begrundelse der er for den Frygt hos Ministeren om, at ingen anden end Mr. Ravlin vil efterforske.

Jeg tror, det er klogt, hvis det Udvalg, der nu vel sagtens bliver nedsat, vil foretage nogle undersøgelser i saa Henseende og i hvert Fald grundigt overveje, om det ikke er for tidligt at give et Monopol paa 50 Aar med fuldstændig Udelukkelse af alle andre. Derfor vil vi foreløbig afvente Udvalgets Indstilling ved anden Behandling; men jeg beder den højtærede Statsminister allerede nu besvare mit Spørgsmaal, om Statsministeren har foretaget sig noget, der begrunder den udtalte Frygt i Bemærkningerne, og om der har været Tilbud fra anden Side med Hensyn til at efterforske Raastoffer i Danmarks Undergrund.

Statsministeren (Stauning): Jeg takker de ærede Ordførere, der har givet Tilslutning til det forelagte Lovforslag, og da jeg hører, at Sagen skal i Udvalg, saa vil den fortsatte Forhandling om Enkeltheder vel rettelig kunne føres der. Jeg skal paa den givne Anledning kun sige nogle faa Ord.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har utvivlsomt Ret i den Betragtning, at man regner de Gasforekomster, der er konstateret indtil nu, for at falde uden for Lovens; efter

videnskabelig Oplysning forefindes disse Forekomster i Jordens Overflade eller rettere i hvert Fald nær under Overfladen, og de har aldeles ikke Forbindelse — saaledes som den ærede sidste Ordfører mente det — med Olieforekomster, i hvert Fald er der intet konstateret i saa Henseende. Disse Gasforekomster er ikke noget for Videnskaben overraskende, og de findes altsaa ret højt oppe i Jordlagene, og jeg tror, man regner med, at det er noget forbigaaende, noget, som maaske en skønne Dag er forbi og ikke i Længden spiller nogen Rolle. Hvis der skulde blive afsløret andre Forekomster af lignende Art, tør jeg jo ikke paastaa, at de, hvis de har en anden Karakter, ogsaa vil falde ind under den samme Bedømmelse som de Forekomster, der nu er konstateret, men om de konstaterede har det ærede Medlem altsaa Ret i, at de regnes for at ligge uden for den gældende Lovgivning.

Der blev ligeledes af det ærede Medlem Hr. Pürschel og nu senere af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) gjort Bemærkninger om den Henvendelse, der er sket fra Mr. Ravlin, og det ærede Medlem Hr. Pürschel kritiserede, at vi havde refereret, hvad Mr. Ravlin havde sagt. Jeg synes, det er en underlig Fremgangsmaade; for naar jeg faar en skriftlig eller mundtlig Meddelelse fra en Mand, kan jeg da ikke sige til ham: Du staar vist og lyver for mig, det har jeg da ikke i Sinde at fortælle nogen Steder. Jeg maa modtage hans Meddelelse og forhandle med ham om det, der foreligger, for derefter at gaa til den Rigsdag, som skal træffe Beslutning i Sagen, og meddele, hvad der foreligger. Manden har under de Forhandlinger, der er ført med Embedsmændene i Ministeriet, fastholdt dette Standpunkt, at han ikke rigtig har forstaaet Rækkevidden af det, det her drejede sig om, og det har jeg altsaa ingen Adkomst til at kræve forandret.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte saa ogsaa om, at det var underligt, at denne Sag blev løst ved privat Initiativ, og at ikke den nuværende Regering foreslog, at det var Staten, der skulde gøre det. Det er jo ikke, fordi vi i og for sig havde noget imod, at Staten gjorde Forsøg herpaa, og Staten har jo da ogsaa paa et vist Tidspunkt været med i visse undersøgelser, som er foregaaet. Men hvis man skal raade Staten til at sætte betydelige Midler ind paa dette Omraade, saa maa man vel have en stærk Tro paa, at der ogsaa vilde blive et Udbytte af disse Penge. Det maa altsaa være afhængigt af, i hvilken Grad man tror paa Tingene, hvad man vil foreslaa i saa Hen-